



dr hab. Joanna N. Izdebska, prof. UG
Katedra Zoologii Bezkręgowców i Parazytologii
Wydział Biologii Uniwersytetu Gdańskiego
Wita Stwosza 59, Gdańsk 80-308
e-mail: joanna.izdebska@biol.ug.edu.pl, tel. 585236189
<https://kzbp.biol.ug.edu.pl>, <https://biology.ug.edu.pl>

Gdańsk, 16.07.2021

RECENZJA

osiągnięcia naukowego dr. Szymona Konwerskiego oraz aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki biologiczne

Podstawę do sporządzenia recenzji stanowi Uchwała nr 2/4/2021 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki biologiczne Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z dnia 23.04.2021, w związku z postępowaniem habilitacyjnym dr. Szymona Konwerskiego, wszczętym przez Radę Doskonałości Naukowej dnia 23.12. 2020 w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki biologiczne. Recenzja została przygotowana na podstawie otrzymanej, w formie papierowej i/lub elektronicznej, dokumentacji dorobku Pana dr Szymona Konwerskiego obejmującej siedem załączników do wniosku o przeprowadzenie postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego, w tym kopię dyplomu dokumentującego uzyskanie stopnia doktora, autoreferat wraz z informacjami o dorobku i osiągnięciach naukowych, organizacyjnych, dydaktycznych oraz działalności popularyzującej naukę, a także kopie czterech prac składających się na osiągnięcie naukowe „Stabilność i selektywność związków foretycznych pomiędzy Uropodina i Cerambycidae w warunkach lasu naturalnego” wraz z oświadczeniami dotyczącymi wkładu współautorów publikacji przedłożonych przez Habilitanta jako osiągnięcie naukowe.

Złożona dokumentacja przygotowana została starannie i spełnia wymogi określone w Ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 roku (z zm.) oraz zalecenia Rady Doskonałości Naukowej, wynikające z kompetencji wyrażonych w art. 221 ust. 1 w/w Ustawy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.),

Ocena osiągnięcia naukowego

Ocena formalna

W skład osiągnięcia wchodzi cztery prace, w języku angielskim, opublikowane w czasopismach indeksowanych w bazie JCR. Dla wszystkich prac stanowiących osiągnięcie naukowe, Habilitant określił swój indywidualny wkład oraz załączył wymagane oświadczenia współautorów, określające ich udział. W trzech publikacjach p. dr Konwerski jest autorem pierwszym i korespondencyjnym (w gronie 2-3 współautorów), a w jednej – środkowym; jednak w świetle zarówno Jego oświadczenia, jak i współautorów, wniósł tam znaczący, merytoryczny wkład. Generalnie wiodący wkład Habilitanta widoczny był we wszystkich pracach, na kolejnych etapach tworzenia osiągnięcia, począwszy od pomysłu przeprowadzenia badań, sformułowania hipotezy badawczej, opracowania i analizy wyników wraz z opracowaniem dokumentacji w postaci tabel i rycin, przygotowania manuskryptu, czy korekt i poprawek po recenzjach.

W ocenie bibliometrycznej osiągnięcie ma sumaryczny IF 5,286 (zgodnie z rokiem opublikowania, po korekcie/aktualizacji IF Diversity, który za 2020 wyniósł 2,465). Trzy publikacje pochodzą z International Journal of Acarology, bardzo renomowanego czasopisma akarologicznego, niedoszacowanego jednak w ocenie MEiN (obecnie 40 pkt.); czwarta praca – z czasopisma Diversity, skierowanego do szerszego grona odbiorców z zakresu nauk biologicznych (70 pkt.). Wskaźniki bibliometryczne są tu raczej adekwatne do specjalności uwzględniając, że priorytetem w doborze czasopisma powinna być możliwość rzetelnej oceny ze strony recenzentów oraz odbiór stosownego grona specjalistów, co lepiej odzwierciedla przypisanie do kwartyli – dla Diversity pierwszego lub drugiego, zależnie od rozpatrywanej specjalności oraz drugiego dla IJA (w latach publikacji). Ze względu na wolne tempo odbioru publikacji w reprezentowanej specjalności i wąską tematyką, cytowalność w/w prac nie była na razie wysoka (łącznie 10 cytowań wg bazy Web of Science Core Collection), jakkolwiek dane z takich prac nie dezaktualizują się, więc można liczyć na znacznie większy odbiór z upływem czasu.

Ocena merytoryczna

Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce, stanowi cykl czterech publikacji, z lat 2016-2020, pt. „Stabilność i selektywność związków foretycznych pomiędzy Uropodina i Cerambycidae w warunkach lasu naturalnego” Rolą recenzenta nie jest tu ponowna ocena poszczególnych prac, opublikowanych w renomowanych czasopismach i poddanych już na tym etapie recenzjom wydawniczym międzynarodowego gremium niezależnych specjalistów. Należy natomiast stwierdzić, czy publikacje zebrane w jedną całość są powiązane tematycznie i stanowią oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, wnosząc jednocześnie stosowny wkład w rozwój dyscypliny. W mojej opinii cykl prac jest bardzo spójny i odzwierciedla logicznie zaplanowane i konsekwentnie zrealizowane badania. Ich przedmiotem były analizy związków foretycznych między roztocznymi a owadami, zjawiska powszechnego w przyrodzie i często obserwowanego, rzadko jednak metodycznie badanego oraz słabo poznanego, pomijanego w opracowaniach akarologicznych, czy entomologicznych dotyczących biologii poszczególnych grup roztoczy, czy owadów, które są ich przenosicielami. I tu niewątpliwie badania

Habilitanta doskonale wpisują się w tę lukę. Foreza, u wybranych jako szczegółowy obiekt badań Uropodina, była znana szczególnie w kontekście tworzenia struktur odpowiedzialnych za przyczepianie i utrzymanie się deutonimf na transporterze, co czyni je zresztą dogodnym obiektem badań, ze względu na stabilność tej relacji. Natomiast brak było danych o mechanizmach związanych z wyborem i poszukiwaniem przynosieli. Obecnie przeanalizowano związki foretyczne pomiędzy roztocznymi z Uropodina, a chrząszczami saproksylicznymi, związanymi z obumierającym, czy martwym drewnem; uwzględniono tu, dotychczas pomijane w takich badaniach kózkowatymi Cerambycidae, pospolicie występujące i relatywnie duże, co czyni je jednym z najistotniejszych przynosieli tych roztoczy. Dr Konwerski, jako doświadczony koleopterolog zainteresował się tu różnymi aspektami tych relacji w kontekście przynosieli, w tym specyficzności wytwarzanych układów, wyboru lokalizacji na ciele i obciążenie przynosiela. Badania koncentrowały się zatem głównie na obserwacjach i analizie różnych związków foretycznych, w tym powiązań gatunkowych przynosieli-foront (czyli ustaleniu zakresu swoistości tych układów, preferencji w wyborze lokalizacji, itp.), z uwzględnieniem ich stabilności i selektywności, w warunkach lasu o charakterze naturalnym. W analizach wykorzystano bardzo duży, wartościowy i metodycznie zgromadzony materiał, w tym ponad 5000 okazów chrząszczy z Cerambycidae i ponad 25000 foretycznych deutonimf Uropodina, zebranych w Puszczy Białowieskiej, wyjątkowym ekosystemie stanowiącym relikwiarz pierwotnych krajobrazów leśnych i jednocześnie enklawę bioróżnorodności, także w odniesieniu do badanych grup. Traktując syntetycznie wyniki osiągnięcia przedstawione w czterech pracach, stanowiących przedłożony do oceny cykl, odkryte i opisane zostały związki foretyczne pomiędzy Uropodina i żerdzianką *Monochamus sartor urussovii*, chrząszczem związanym z występowaniem świerka, znanym z borealnej strefy Eurazji, a w Polsce – z Puszczy Białowieskiej; stwierdzono, że *M. s. urussovii* jest wykorzystywany wyłącznie przez foretyczne deutonimfy *Oodinychus ovalis*, które wykazują też preferencje topograficzne względem części/rejonów ciała przynosiela. W świetle tych obserwacji *M. s. urussovii* wpływa na alfa-bioróżnorodność Uropodina zasiedlających obumierające drzewa w początkowych etapach rozkładu. Następnie wykazana została powtarzalność i stabilność w wieloletnich związkach foretycznych pomiędzy *Trichouropoda shcherbakae*, a związanymi z drzewami iglastymi borówkami - brunatną *Tetropium castaneum* oraz matową *T. fuscum*; określona została selektywność związków na poziomie gatunkowym, ekstensywność (odsetek chrząszczy wykorzystywanych jako przynosieli) i dynamika intensywności zjawiska, a także preferencje w wyborze lokalizacji przez deutonimfy. Analogiczne obserwacje, dotyczące stabilności i powtarzalności w związkach foretycznych, dynamiki występowania oraz preferencji topograficznych deutonimf dotyczyły też *Trichouropoda sociata* i paśnika *Plagionotus detritus*, chrząszcza związanego głównie z dębem, a więc drzewostanami liściastymi i mieszanymi. Ponadto opisane zostały wzorce rozmieszczenia foretycznych deutonimf Uropodina na czterech gatunkach Cerambycidae w warunkach lasu naturalnego, przy wysokiej selektywności związków gatunkowych przynosieli-foront, z analizą topografii przyczepu deutonimf a chrząszczach (dla *O. ovalis* - *M. sartor urussovii*, *T. sociata* - *P. detritus*, *T. shcherbakae* - *Te. castaneum* i *T. shcherbakae* - *Te. fuscum*); stwierdzono przy tym podobieństwa w zasiedlaniu części ciała przez deutonimfy, ustalono preferowane obciążenie foretyczne dla badanych związków. Aspekty analizy preferencji topograficznych poszczególnych osobników roztoczy na transporterach, pozwalające na tworzenie wzorów lokalizacji niewątpliwie stanowią nowatorskie podejście do tematyki badawczej i analizy funkcjonowania układów foront-przynosieli.

Można oczywiście zastanawiać się w tym miejscu, na ile uzyskane dane mają charakter uniwersalny względem forezji roztoczy i chrząszczy innych gatunków z badanych grup, innych układów

foront-przenosiciel. Wskazanie ogólniejszych zależności i wzorców będzie zapewne możliwe dopiero po analizie znacznie większej ilości danych o różnych tego typu układach, w różnych warunkach środowiskowych. Jednak model lasu naturalnego został bardzo dobrze dobrany do tego typu analiz, jako model wyjściowy do dalszych badań. A przedstawione w Autoreferacie dalsze plany badawcze dr. Konwerskiego wskazują na konsekwentny rozwój tej tematyki, po wzbogaceniu o materiały dotyczące kilkudziesięciu rodzin chrząszczy z tego samego ekosystemu Puszczy Białowieskiej, jak i rozszerzeniu tematyki o analizy analogiczne, porównawcze stabilności związków foretycznych w innych lasach, w tym w lasach gospodarczych. Będą to jednak badania pracochłonne i długoterminowe.

W konkluzji można stwierdzić, że przedstawione wyniki stanowią nowe, wartościowe dane, i oryginalny wkład naukowy w poznanie relacji foretycznych pomiędzy Uropodina i Cerambycidae. Tym samym w mojej ocenie są stosownym wkładem Habilitanta w rozwój dyscypliny naukowej nauki biologiczne, w stopniu określonym w wymaganiach art. 219 ust. 1 pkt 2. Ustawy z dn. 20 lipca 2018 (ze zm.).

Ocena całkowitej aktywności naukowej

Obecnie ważnym elementem dorobku Habilitanta jest wykazanie się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej. Dr Konwerski był zatrudniony w różnych jednostkach i na różnych stanowiskach na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu (Wydział Biologii - Zakład Zoologii Systematycznej, Zbiory Przyrodnicze), jak również w Katedrze Zoologii na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt Akademii Rolniczej w Szczecinie. Ma też na koncie doświadczenia zagraniczne – w 2007 roku odbył staż w Australii w Commonwealth Scientific and Industrial Research Organisation Entomology: Australian National Insect Collection (Canberra), a w latach 2009-2011 odbyłem łącznie cztery krótkoterminowe staże w ramach programu ERASMUS "Teaching Staff Mobility" w Mid Sweden University (Szwecja), Zonguldak Karaelmas University (Turcja) i w Anadolu University (Turcja). Współpracował też z ośrodkami krajowymi, w tym z Muzeum Przyrodniczym Uniwersytetu Wrocławskiego, Muzeum Przyrodniczym Instytutu Systematyki i Ewolucji Zwierząt PAN w Krakowie oraz Katedrą Entomologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. A prowadzone w tych instytucjach i ośrodkach badania są udokumentowane licznymi publikacjami. **Niewątpliwie spełnia to wymagania ustawowe określone w art. 219 ust. 1 pkt 3.**

Tematyka badawcza dr. Szymona Konwerskiego jest obszerna i wielowątkowa, jednak skoncentrowana wokół zagadnień koleopterologicznych. A co istotne, udokumentowana bardzo bogatym dorobkiem naukowym. Główne wątki badań, szczególnie te, gdzie Habilitant odrywał rolę wiodącą, to opracowania faunistyczne, związane z występowaniem chrząszczy w Polsce, biologią, ekologią, czy ochroną bioróżnorodności, ze szczególnym wskazaniem na chrząszcze saproksyliczne. Mimo wielu opracowań i wydaje się sporą grupą specjalistów zajmujących się tą największą grupą owadów, stan badań jest niezadowolający i dla większości stwierdzonych w rodzimej faunie gatunków brak nawet podstawowych danych o rozmieszczeniu, liczebności populacji, czy dynamice występowania. Dotyczy to nawet gatunków zagrożonych, chronionych, czy monitoringu rozprzestrzeniania gatunków obcych i inwazyjnych, w co doskonale wpisują się badania Habilitanta, realizowane w formie analiz naukowych,

jak i opracowań eksperckich. Niestety, jest to zarazem tematyka trudna do opublikowania w czasopiśmie o wysokich wskaźnikach bibliometrycznych, traktowana często jako prace lokalne, stąd coraz rzadziej bywa przedmiotem publikacji, ograniczając tym samym rozwój tych wartościowych badań. Ważnym wątkiem, bo zbieżnym z tematyką osiągnięcia habilitacyjnego są badania związków chrząszczy z innymi organizmami, w tym jako udział w pokarmie innych zwierząt, gatunki zasiedlające gniazda, czy interakcje chrząszczy z truflami i ich entomofauną. Były to głównie opracowania współautorskie, prowadzone we współpracy z badaczami z innych specjalności. Do tego wątku należą też interesujące prace z zakresu archeoentomologii, czy entomologii sądowej, specjalności rozwijającej się od dawna, której potencjał nie zawsze jednak doceniany jest w praktyce kryminalistycznej. W tej tematyce Habilitant wykorzystywał głównie doświadczenie związane z entomofauną nekrofilną. Chociaż warto dodać, że zjawisko forezji (w tym dotyczącej Uropodina) ma duży potencjał w pokrewnej, niedawno wyodrębnionej specjalności, akarologii sądowej.

Łącznie w swoim dorobku dr Konwerski wykazał, jako autor lub współautor, 207 publikacji o różnym charakterze i statusie, z czego 21 (łącznie z osiągnięciem przedstawionym do uzyskania stopnia doktora habilitowanego) to prace z czasopiśm indeksowanych w prestiżowej bazie JCR (2 przed uzyskaniem stopnia doktora). Pozostałe prace to 12 artykuły w czasopiśm o zasięgu międzynarodowym (wszystkie po doktoracie), 16 rozdziałów w monografiach (jeden przed doktoratem), 82 publikacje z czasopiśm i materiałów o charakterze proceedings w języku polskim (15 przed doktoratem), a ponadto dorobek stanowi 6 prac metodycznych, 3 popularnonaukowe, 65 streszczeń w materiałach konferencyjnych i 2 opublikowane sprawozdania. Wyniki badań prezentowane były na 22 konferencjach międzynarodowych (42 wystąpienia – 17 referatów i 25 posterów) i 69 krajowych (78 wystąpień – 28 referatów, 48 posterów, 2 warsztaty).

Na szczególną uwagę zasługuje duża aktywność Habilitanta na polu współpracy, zarówno międzynarodowej, gdzie wymierny efekt w postaci publikacji przyniosła kooperacja z sześcioma ośrodkami, jak i krajowej (w ramach 16 ośrodków naukowych). Jest członkiem międzynarodowego towarzystwa naukowego - European Association for Forensic Entomology oraz dwóch krajowych (Polskie Towarzystwo Entomologiczne i Stowarzyszenie Muzeów Uczelnianych). Był też członkiem komitetów organizacyjnych pięciu konferencji naukowych (międzynarodowej i czterech krajowych).

O rozpoznawalności i renomie naukowej dr. Konwerskiego świadczyć może powierzenie mu 38 recenzji artykułów, szczególnie dla 7 czasopiśm wymienionych w JCR (Agricultural and Forest Entomology, Annales Zoologici, Biology, Diversity, Forests, Journal of Forensic and Legal Medicine, ZooKeys), pozostałych dla czasopiśm o zasięgu międzynarodowym i krajowym oraz rozdziału w monografii. Jest zresztą członkiem komitetów lub rad redakcyjnych czterech czasopiśm naukowych (Biological Letters, Badania Fizjograficzne seria C – Zoologia, Progress in Plant Protection, Memorabilia Zoologica – Nowa Seria).

W kwestii aktywności w pozyskiwaniu środków i realizacji grantów naukowych dr Konwerski nie pełnił dotychczas funkcji kierownika projektu, jednak był bardzo aktywny jako wykonawca, uczestnicząc w realizacji 11 krajowych projektach badawczych, a także w 8 projektach realizowanych na Wydziale Biologii UAM w ramach programów europejskich; aktualnie jest wykonawcą w jednym realizowanym projekcie w ramach Funduszy Europejskich UAM.

W analizie bibliometrycznej - sumaryczny Impact Factor wykazany przez Habilitanta wyniósł 28,4 (po korekcie za 2020 powinno być 29,5) z liczbą cytowań 551 i indeksem Hirscha 10 (wg bazy Web of Science Core Collection, 28.11.2020); wyższe wskaźniki można wykazać wg baz uwzględniających szerszy zakres publikacji i co za tym idzie szerszy odbiór, np. wg Google Scholar - H-index 15 i 1399

cytowań (w momencie sporządzania recenzji już 1505). Łączna liczba punktów ministerialnych wg wskazań ewaluacyjnych do roku 2018 to 1009, od 2019 - 310. Te wskaźniki, mimo iż odnoszą się tylko do niewielkiej części dorobku Habilitanta indeksowanego w bazie JCR, uwzględnionego w WoS, są wysokie, szczególnie uwzględniając specyfikę reprezentowanej specjalności. A znaczne wyższe parametry wg innych baz wskazują na większy rzeczywisty odbiór i oddziaływanie dorobku. Należy tu jednak uwzględnić, że dorobek naukowy Habilitanta powstawał na przestrzeni ponad dwudziestu lat (mgr – 1997, dr – 2002).

Z kolei działalność ekspercką, dokumentująca współpracę z otoczeniem społecznym i gospodarczym, potwierdza realizacja 46 ekspertyz i opracowań dotyczących ochrony przyrody, stawonogów synantropijnych, archeoentomologii, czy z zakresu entomologii sądowej. W 2008 roku dr Konwerski był członkiem Wojewódzkiego Zespołu Specjalistycznego, powołanego przez Wojewodę Wielkopolskiego w celu opracowania projektów obszarów siedliskowych Natura 2000. Był też wykonawcą w projekcie "Plan wsparcia różnorodności biologicznej dla Zakładu Górniczego Kujawy w Bielawach Lafarge Cement SA" .

Reasumując, działalność i aktywność naukowa p. dr. Szymona Konwerskiego jest rozległa i wszechstronna, obejmuje różne rodzaje badań udokumentowane dużym i różnorodnym dorobkiem publikacyjnym, prezentacje konferencyjne, działalność o charakterze eksperckim, aplikacyjnym, rozległą współpracę międzynarodową i krajową. Jest to dorobek znaczący i niewątpliwie wskazuje na duże doświadczenie dr. Konwerskiego w prowadzeniu badań, doskonale rokując na dalszy rozwój. Jednocześnie spełnia zwyczajowe i formalne kryteria dotyczące aktywności naukowej kandydata ubiegającego się o stopień doktora habilitowanego.

Ocena osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę

Działalność dydaktyczna, organizacyjna i popularyzatorska realizowana była w ramach zatrudnienia dr. Szymona Konwerskiego na Wydziale Biologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu jak i na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt Akademii Rolniczej w Szczecinie.

Działalność dydaktyczna była bardzo różnorodna. Dr Konwerski jest doświadczonym dydaktykiem, który przeprowadził blisko 4, 5 tys. godzin akademickich, w ramach przedmiotów w języku polskim (22), jak i angielskim (7), z czego szereg zajęć fakultatywnych, przygotowanych według autorskich programów. Poza macierzystą uczelnią prowadził też zajęcia z przedmiotu Forensic entomology - time of death estimation dla anглоjęzycznych studentów medycyny Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Miał też udział w powstawaniu prac dyplomowych – licencjackich i magisterskich, jako promotor (13 prac) lub opiekun (11 prac). Opracował też materiały dydaktyczne w formie 22 skryptów, w tym w formie e-learningowej.

Rozległa jest także działalność popularyzatorska Habilitanta, który uczestniczył w 106 wydarzeniach w tym zakresie, np. Nocy Naukowców, Nocy Biologów, Poznańskim Festiwalu Nauki i Sztuki, gdzie przeprowadził 52 wykłady i 38 warsztatów; udzielał także wywiadów dla prasy, radia, zorganizował 20 wystaw związanych z edukacją przyrodniczą i współpracował w organizacji trzech z różnymi instytucjami. Dużą wagę Habilitant przykłada też do edukacji w zakresie ochrony środowiska, stąd Jego zaangażowanie w edukację w tym zakresie na wszystkich etapach - od dzieci przedszkolnych

do uniwersytetów trzeciego wieku, a także wykorzystywanie obcowania z przyrodą w działaniach terapeutycznych. Mając doświadczenie w realizacji zajęć terenowych opracował nowatorskie metody ich prowadzenia, co prezentował w formie konsultacji, referatów, czy warsztatów dla nauczycieli oraz studentów, a także opublikował 6 artykułów metodycznych.

Z kolei w ramach działalności organizacyjnej pełnił, zarówno na AR w Szczecinie jak i UAM w Poznaniu, szereg funkcji organizacyjnych, szczególnie związanych z działalnością dydaktyczną i promocyjną (np. członek Zespołu ds. Promocji Wydziału, członek Wydziałowej Komisji ds. programu kierunku Ochrona Środowiska na Wydziale Biologii UAM w Poznaniu, członek Komisji Wydziału Biologii ds. Wdrażania Krajowych Ram Kwalifikacji, członek Komisji ds. Rozwoju Wydziału Biologii). Jest też kuratorem kolekcji zoologicznej i paleontologicznej w Zbiorach Przyrodniczych Wydziału Biologii UAM. Działalność dydaktyczna i organizacyjna znalazła tu odzwierciedlenia w postaci licznych nagród, w tym Rektora UAM oraz nagród i wyróżnień Dziekana Wydziału Biologii UAM w Poznaniu.

W moim przekonaniu powyższy dorobek jest znaczący oraz wszechstronny i niewątpliwie spełnia oczekiwania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego.

Wniosek końcowy

Oceniane osiągnięcie habilitacyjne Pana dr. Szymona Konwerskiego, stanowiące cykl tematycznie powiązanych artykułów naukowych pt. „Stabilność i selektywność związków foretycznych pomiędzy Uropodina i Cerambycidae w warunkach lasu naturalnego” zawiera oryginalne i wartościowe wyniki wnosząc znaczący wkład w rozwój nauk biologicznych, co odpowiada wymogom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2. Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z 20 lipca 2018 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 ze zm.).

Biorąc pod uwagę moją pozytywną ocenę osiągnięcia naukowego oraz pozostałej aktywności naukowej, dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego Habilitanta uważam, że osiągnięcia Pana Doktora Szymona Konwerskiego spełniają kryteria stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego, określone w Ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z 20 lipca 2018 r. (Dz. U. z 2021 r. poz.478 ze zm.). W związku z tym, popieram wniosek o nadanie Mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, dyscyplinie nauki biologiczne.


dr hab. Joanna N. Izdebska, profesor UG